

Dialog na cestě oslavuje 10 let

Literárně dramatický klub Dialog na cestě slaví deset let svého působení. Jedná se o společenství lidí oslovených „krásným písmenictvím“ a zabývajících se aktivně literaturou, zejména poezií a esejistikou, ale také fotografií, výtvarným uměním nebo hudbou. Získané zkušenosti členové a příznivci promítají i do práce redaktorské a editorické při přípravě vlastních, ale i řady dalších sborníků, almanachů a knih. Pro všechny zúčastněné jsou zároveň neopominutelné křesťanské kořeny naší evropské kultury. Více viz www.husiti.cz/dialognaceste.

Všechn skutečný život je setkáním.

Martin Buber

Ráda se přiznávám, že možnost hlubší komunikace mezi lidmi mne začala zajímat již v čase dospívání. Cítila jsem podvědomě, že mnozí z nás touží po dialogu s bližním. Že většinou dokážeme naslouchat a přejeme si, aby někdo naopak doopravdy naslouchal nám, a aby to bylo skutečně vzájemné. Pokud v rozhovoru společně hledáme pravdu, pak je dialog událostí, znamená cestu, posun. Jako středoškolačka jsem v době uvolnění druhé poloviny 60. let minulého století měla možnost navštěvovat přednášky významného českého filosofa a pedagoga, prof. Milana Machovce. Zaujala mne jeho myšlenka o dialogu, který je nejvyšší formou vzájemné lidské komunikace. Jedná se o způsob rozhovoru, při němž dochází k bytostnému rozevření člověka člověku – nejde tedy o pouhou výměnu názorů. Připomeňme si v této souvislosti, že dialogu nás učí i vzdělání duchovní pastýři a také odedávna básníci a spisovatelé. V dnešní době se na dialog jako důležitou součást své profese chvályhodně zaměřují i nejrůznější „koučové“ a odborní poradci.

Oblíbeným tématem jsem se zabývala i během své dramaturgické a publicistické profesní dráhy. Proto jsem uvítala možnost vrátit se k problematice dialogu v 90. letech, kdy jsem jako publicistka připravovala pro rozhlas půlhodinovky „Praha a její lidé“. Mnoho zajímavých úvah o dialogu a mnohém jiném v nich zaznělo například z úst filosofů M. Machovce, L. Hejdánka, M. Balabána, I. Tretery, Z. Neubauera a dalších osobností. Dialog jako jedno ze svých „životních“ témat jsem zpracovávala i literárně formou esejí a básní. Když jsem později dostala možnost působit v Církvi československé husitské, zjistila jsem, že jsou zde moudře podporovány i kulturně tvůrčí aktivity. To mne přivedlo k myšlence založit na této půdě literárně dramatický klub, který jsem nazvala Dialog na cestě. V jeho rámci vedeme dialog, v němž jde o celostní partnerství, o spirituální důvěru, očitáme se v „nejvyšších patrech“ a věci se nám otevírají.

Začátkem července 2013 jsme oslavili desetileté jubileum Dialogu na cestě. Na podvečerním setkání v Karlíně nejprve všechny přivítal ThDr. Jiří Vaníček. Potom promluvil vzácný host, prof. Milan Balabán. S básnickou invencí a teologickou hloubkou nám líčil, jak Bůh sám se sebou vede dialog, zvažuje věci, trpí s námi, sestoupil k nám ve svém Synu. Hospodin se radí sám se sebou, vede dialog s Ježíšem, Duchem svatým, zřejmě též se sborem andělů, to nevíme. M. Balabán ke zvolenému tématu vyložil příběh Jonášův a osud krvavého města Ninive. „LOGOS určuje řád života. Stvořitel není nečinný, stále vše zvažuje a znovu rozhoduje. Dává nám svou lásku a milost. ...My také máme vést vnitřní dialog sami se sebou, potom s bližními, se spoluvěřícími

Slovo má prof. Milan Balabán

Prof. Kučera vtipně navazoval na prof. Balabána

Zakladatelka Dialogu na cestě PhDr. Olga Nytrková

a posléze i s celým kosmem. Naše modlitby by měly vyústit v modlitbě za kosmos. Nemáme mít „úzkoprsé srdíčko.“ Další vzácný host prof. Z. Kučera brilantně pohovořil o filosofu Martinu Buberovi. Uvedl, že když naše Já oslovuje Ty druhého, vzniká zvláštní pouto, vstupujeme do vztahu. Aplikoval tyto souvislosti i na Trojici – Bůh je ve vztahu k Synu a skrze něj naslouchá Duchu svatému. Zamýšlel se nad tím, jak vidí Hospodin lidské bytosti a analyzoval novozákonní pohled, který vnímá člověka jako neopakovatelnou a jedinečnou lidskou bytost. K oslavě výročí se potom vtipnými verši na téma dialogu přidal i další host, humorista, spisovatel a vysokoškolský pedagog, PhDr. Ing. Jan Vodňanský. Následovala prezentace RNDr. Markéty Hlasivcové tvořená fotografiemi z akcí Dialogu na cestě. Všichni jsme si tak v průřezu připomněli řadu literárních aktivit básnických, recitačních i editorských. Také naši práci pastorační a podporu nadaných lidí v nouzi.

Dialog je výrazným mottem lidské kultury a pomáhá nám rozpoznávat svou

Dr. Jan Vodňanský o dialogu

cestu, naplňovat poslání. Tříbíme dialog po celý život během setkávání s bližními. Projevuje se v něm, nakolik jsme vůbec schopni respektovat a ctít člověka vedle sebe, brát jeho myšlenky i city a hodnotové postoje seriózně, pokoušet se hledat společně s ním pravdu. Současně přirozeně toužíme vést dialog i se svým Stvořitelem, který nás vnímá naprosto vážně. Jsme jeho partneři. Naslouchá nám a dává nám ty impulsy, které potřebujeme. Projevuje závan své vůle. Vnáší do naší duše pravý klid, rozeznáváme kontury svého údělu. Ujashují se nám naše hřívný. Vést takovýto dialog,

Deset let Dialogu na cestě

například v modlitbě, ovšem není snadné. Když z labyrintu světa sestoupíme do ráje svého srdce, řečeno s Komenským, nacházíme tam přítomnost Boží. Jsme oslovováni ve své niterné podstatě, ve středobodu svého bytí, vnímáme pravou moudrost, tu Boží.

PhDr. Olga Nytrková